

U S T A W A

z dnia 18 grudnia 1919 roku

**o przyznaniu stopni i praw oficerskich weteranom z roku 1831,
1848 i 1863.**

Art. 1. Weteranom z roku 1831, 1848 i 1863, z wyjątkiem karanych sądownie za przestępstwa, uchybiające godności stanu oficerskiego, przyznaje się honorowy stopień podporucznika Wojsk Polskich.

Art. 2. Weteranom, którzy wylegitymują się z przyznania im wyższych stopni oficerskich podczas służby w szeregach powstańczych, potwierdzony będzie odpowiedni stopień wojskowy wyższy.

Art. 3. Weterani z lat 1831, 1848 i 1863, przyjmując na siebie obowiązek zachowania godności stanu oficerskiego, korzystają ze wszystkich praw i przywilejów oficerów armji czynnej, z wyjątkiem stałego uposażenia służbowego.

Art. 4. Zamiast poborów służbowych, ustanowionych dla oficerów armji czynnej, weterani z roku 1831, 1848 i 1863 otrzymują stałą pensję dożywotnią, określoną ustawą z dnia 2 sierpnia 1919 r., rozszerzoną nowelą do ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 6. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski